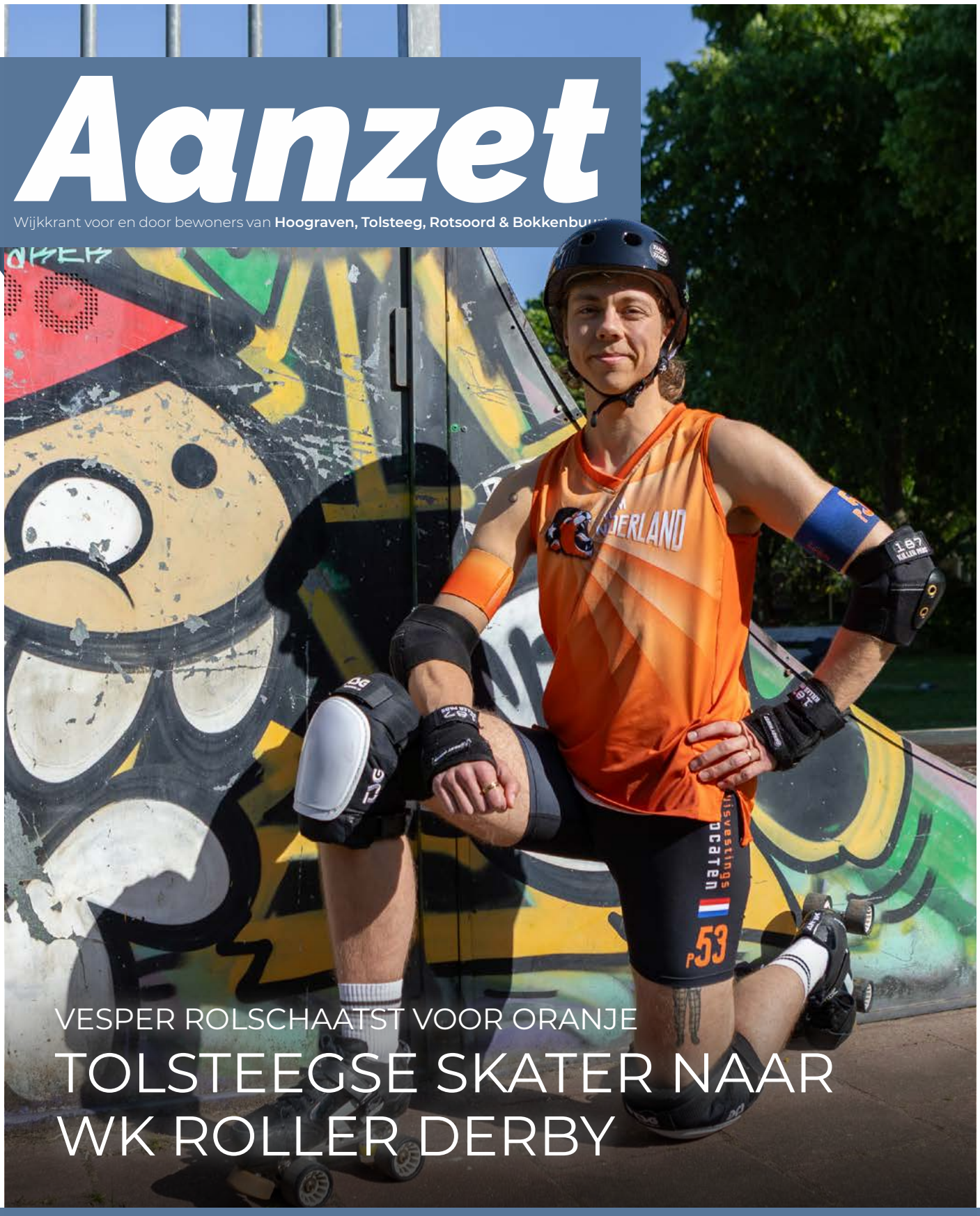
jaargang 23 | nummer 2 | juni 2025

Aanzet

Wijkkrant voor en door bewoners van **Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord & Bokkenbuurt**

VESPER ROLSCHAATST VOOR ORANJE

TOLSTEEGSE SKATER NAAR WK ROLLER DERBY

VRIJWILLIGERSWERK
Prinses Beatrix was in De Kameleon

DODENHERDENKING
De indrukwekkende toespraak van Frans Versteeg

HKU EXPOSURE
Jong talent in de Pastoefabriek

KONINKLIJK BEZOEK OP EEN VERJAARDAGSFEEST

Gwen, Gwen Marie en Johan nemen de felicitaties van de prinses in ontvangst

tekst: **Niels Spinhoven** fotografie: **Patrick van Katwijk - Oranje Fonds**

De landelijke vrijwilligersactie NLdoet vond plaats op 15 maart 2025. Drie wijkgenoten besloten hun verjaardag te vieren door vrijwilligerswerk te doen bij De Kameleon. Die dag kregen ze versterking uit onverwachte hoek.

Het is 1 januari 2025. Wijkgenoten Johan en Gwen Marie, nog brak van oudejaarsavond, nemen met vriendin Gwen de voornemens voor het nieuwe jaar door. Vriendin Gwen: "Ik vertelde ze dat ik mijn 32ste verjaardag wilde vieren door samen met mijn familie en vrienden een dag ergens vrijwilligerswerk te doen. De andere twee waren meteen enthousiast. En omdat we alle drie vlak na elkaar in maart jarig zijn, besloten we om er samen één groot feest van te maken."

Het idee past de drie als een handschoen. Ook voor Johan en Gwen Marie is vrijwilligerswerk bij maatschappelijke initiatieven een belangrijk onderdeel van hun leven. Johan vertelt enthousiast over Stichting De Ster, waar hij Gwen Marie heeft leren kennen: "We helpen met het organiseren van vakantiekampen voor kwetsbare kinderen die een boost in hun zelfvertrouwen kunnen gebruiken. Het is geweldig om te zien hoeveel we voor hen kunnen betekenen in zo'n week. Veel van onze vrienden met wie we onze verjaardag vieren, kennen we van ons werk voor deze stichting."

Fast forward naar de ochtend van 15 maart 2025. De voorjaarszon schijnt royaal boven Speeltuin De Kameleon. Het is perfect weer voor NLdoet, de landelijke actiedag voor vrijwilligerswerk, die vandaag plaatsvindt. Judit van Speelotheek Hoograven en Marielle van DOCK hebben met hun collega's een stevige klussenlijst voorbereid. Het belooft een drukke editie te worden, want drie jarige vrienden hebben deze locatie uitgekozen om met maar liefst 25 verjaardagsgasten te komen helpen.

Maar de jarigen zijn niet de enigen die hun oog op De Kameleon en de Speelotheek hebben laten vallen. Dat blijkt als ze na aankomst stuiten op een fors leger vertegenwoordigers van de lokale en landelijke pers. En wat de verraste vrijwilligers dan al voorzichtig beginnen te vermoeden, wordt uitgesproken door de voorlichter van het Oranje Fonds: prinses Beatrix kan elk moment in Hoograven arriveren om een paar uurtjes te komen klussen!

En dan gaat het snel. Na de aankomst van Hare Koninklijke Hoogheid voltrekt zich een boeiend schouwspel, waarin de 87-jarige prinses geroutineerd een tot op de minuut gepland schema afwerkt. Al keuvelend met de vrijwilligers plant ze hyacinten, verft ze een bankje geel en bij de speelgoeduitleen doet ze puzzelstukjes in een zakje. Ze wordt daarbij geschaduwd door het persleger en wat serieus kijkende mannen met oortjes in. Aan het einde van het rondje staan Gwen, Johan en Gwen Marie klaar om de koninklijke verjaardagswensen in ontvangst te nemen.

Na het vertrek van de prinses en pers, keert de rust terug in De Kameleon. Zo is er na de lunch nog tijd om een paar uurtjes geconcentreerd door te buffelen, want die klussenlijst moet ook af. In de week daarna kijkt Gwen Marie terug op een onvergetelijke dag. "Onze gezamenlijke vriendengroepen bij elkaar, op die plek, met dat fantastische weer – dat was al een feest op zich. Het bezoek van de prinses was de kers op een heerlijke taart."

LIEDJES, LOL EN BLAREN

tekst en fotografie: **Simone de Bruijn** en **Niels Spinhoven**

Het is fijn uitwaaien aan de Laagravense Plas

Vier avonden op rij sjokken, flauwe liedjes zingen (over hondjes van de bakker die gaan zwemmen), sabbelen aan een sinaasappel met pepermunt in een zakdoek, door weer en wind mét je klasgenoten... De avondvierdaagse is een traditie waar veel mensen goede jeugdherinneringen aan hebben. Maar sinds coronajaar 2020 werd er geen vierdaagse meer gehouden in Utrecht-Zuid. Voor een aantal ouders op basisschool Da Costa voelde dat als een gemis. Dat was dan ook de aanleiding om het wandelfeest in 2024 zelf te organiseren. Dat werkte zo aanstekelijk dat dit jaar ook de buren van De Hoge Raven meededen met een eigen editie. Op maandag 2 juni klonk op beide schoolpleinen het startschot voor de eerste etappe. Aanzet liep mee en maakte een fotoverslag.

De marsleiders van groep 7 hebben nog een kleine tien kilometer voor de boeg en wandelen flink door

Aron (rechts): "Het is leuk, tijdens het wandelen praten we over gamen, Telstar en de Eredivisie." Max (links) heeft het halverwege zwaar: "M'n voeten gaan dood! Mijn rugzak heb ik in de fietskrat van m'n vader laten liggen, maar ik steel wel water van m'n vrienden."

Ouders (v.l.n.r.) Janneke, Evelijn en Stijn delen limonade en fruit uit bij de rustplek bij Kinderboerderij Koppelsteede in Lunetten.

(V.l.n.r.) Naz, Aiva en Pip uit groep 6 hebben ter voorbereiding op de 10 kilometer een stevige maaltijd op. Ze sommen op: zelfgemaakte pizza met veel groenten, pasta-pesto met courgette, friet. "Ik heb mijn zaalhockeyschoenen aangetrokken, want die lopen fijn", aldus Pip.

Niet de snelste of de kortste, maar de leukste route telt

De vrachtwagenchauffeurs op de A12 zijn niet te beroerd om hun truckhoorns te luiden. Elke gescoorde toeter wordt met luid gejuich ontvangen

JOODSE OORLOGSSLACHTOFFERS UIT ONZE WIJK HERDACHT

tekst: **Marijke de Ruiter** fotografie: **Niels Spinhoven**

De herdenking van 80 jaar vrijheid vond op 4 mei plaats bij de Vrijheidsboom in Hoograven. Oud-wijkbewoner Frans Versteeg hield een toespraak die veel indruk maakte. Hij deed onderzoek naar de Joodse oorlogsslachtoffers uit onze wijk. Voor zijn presentatie fotografeerde hij de voordeuren en huisnummers van de huizen van de oorlogsslachtoffers. Wie is Frans Versteeg en wat kwam er uit zijn onderzoek?

Frans Versteeg (1954) woonde de eerste achttien jaar van zijn leven op Julianaweg 204, later 204-206. Bij het Gilde Utrecht verzorgt hij tegenwoordig rondleidingen door de wijk, waarbij historie een belangrijke plaats inneemt. Onderdeel van de cursus van het Gilde Utrecht is 'Kijken in de buitenwijken'. Frans: "Ik deed onderzoek naar de geschiedenis van het huis op Julianaweg 168, voor een vriend van mijn broer. Bij toeval liep ik Cisca de Lange, bestuurslid van Wijk- en Oranjevereniging Hoograven, tegen het lijf. We raakten aan de praat en het idee ontstond om hier iets mee te doen voor de herdenking van 4 mei. Ik kwam met het voorstel om te onderzoeken hoe het de mensen in onze wijk tijdens de oorlog is vergaan. Zo is de bal gaan rollen. Mijn onderzoek richtte zich op alle Joden die zijn weggevoerd uit de wijken Hoograven, Tolsteeg en Bokkenbuurt."

DE WIJK IN DE OORLOG

Frans Versteeg had maar een paar weken de tijd om het onderzoek af te ronden. "Ik vond 33 slachtoffers op elf adressen in Oud Hoograven. Opvallend was, dat er geen Joodse slachtoffers te vinden zijn uit Tolsteeg en de Bokkenbuurt. Er zijn Joden weggevoerd vanuit de Hooft Graaflandstraat, Julianaweg, Liesbosweg, Oranje Nassaulaan en de Verlengde Hoogravenseweg. Het was mijn bedoeling om de vermoorde Joodse wijkbewoners een gezicht te geven. Ze zijn nooit met naam genoemd. Weinig mensen wisten waar ze gewoond hebben. Ik wilde de namen noemen."

Maar dat bleek niet eenvoudig. "Omdat het in de korte tijd die ik had niet mogelijk bleek om foto's te vinden van alle slachtoffers, moest ik een andere persoonlijke invulling vinden. Dat werd het huis, waar je altijd door de voordeur naar binnen en naar buiten gaat. Met naast die voordeur het huisnummer. Jouw huisnummer, het

Frans Versteeg voor de Vrijheidsboom, waar hij op 4 mei een toespaak hield

Familie Herschel: Roos, Nico en Phili - familiearchief
Bron: joodsmonument.nl

huisnummer dat aangaf welke voordeur je moest hebben. Een groot deel van hun leven speelde zich af achter die voordeur. Daarom heb ik ervoor gekozen om de voordeur met het huisnummer te fotograferen."

SCHRIJNEND

"Alle verhalen zijn schrijnend", zegt Frans Versteeg. "Als ik verhalen moet uitlichten, dan kies ik voor de verhalen van de mensen van Julianaweg 143 en 168. Anno 1943 woont op de Julianaweg 143 de familie Schreeuwer. Vader Levie runt er een kapsalon. Levie, zijn vrouw Fré en hun zoontje Mozes van 12 jaar worden in Sobibor vergast. Ook de broer van Levie, Wolf Mozes, wordt vermoord, in Bergen-Belsen. Van de kapsalon zijn sommige letters nog op de huidige zijgevel van het huis van de buren te zien."

"Begin jaren '40 woont op Julianaweg 168 de familie Herschel. Nathan, Rosette Tobar en hun dochter Phili. Nathan en Rosette duiken onder, maar worden verraden en overleven de oorlog niet. Dochter Phili wordt gered door Ria Greve, toen 15 jaar, op het moment dat Phili van de Hollandsche Schouwburg met een groep kinderen werd overgebracht naar het station voor transport naar Westerbork en uiteindelijk Auschwitz. Ria weet Phili, samen met een jongetje waarover Phili zich ontfermde, uit de rij te plukken. Een Duitse soldaat ziet het gebeuren, maar kijkt weg. Hierdoor weten ze te ontkomen. Phili wordt naar een familie in Haarlem gebracht. Daar beleeft ze de bevrijding. Phili Blogowski-Herschel is inmiddels ruim tachtig jaar en woont in Zwitserland. Haar verhaal is te vinden op internet. Jim Terlingen heeft hier een boekje van gemaakt met de titel *Ik heb het overleefd - Leef ik nog?* (2023)."

> ***"Een groot deel van hun leven speelde zich af achter die voordeur"***

Frans vindt het belangrijk dat we herinneren: "Bedenk maar, dat Hitler uiteindelijk ook in een democratie aan de macht is gekomen. En hij is verantwoordelijk voor meer dan zes miljoen Joodse slachtoffers. We moeten niet vergeten dat wat er is gebeurd, weer kan gebeuren."

WIST JE DAT...?

Er maar één Stolperstein (struikelsteen) in onze wijk ligt? Bij Julianaweg 22. De steen is in de stoep geplaatst ter nagedachtenis aan Louis Bouman (1903-1944). Zijn vrouw en kinderen overleefden de oorlog omdat zij niet Joods waren, maar Louis is op 40-jarige leeftijd in Auschwitz vergast. Struikelstenen zijn kleine gedenkstenen, die bedoeld zijn als herinnering aan het lot van individuele personen. Elke steen draagt de naam van één slachtoffer. Het idee hiervan komt van de Duitse kunstenaar Gunter Demnig.
Zie ook stolpersteine-utrecht.nl.

TERUGLEZEN?

Lees hier de toespraak van Frans Versteeg terug: aanzetnet.nl/presentatie-dodenherdenking-2025-frans-versteeg/

ONZE WIJK IN OORLOGSTIJD

fotografie: **Frans Versteeg, Christian Michelides** (struikelsteen)

"Een groot deel van hun leven speelde zich af achter die voordeur", zegt Frans Versteeg (zie het interview op pagina's 4-5). Dit zijn de voordeuren van de huizen die Joodse bewoners gedwongen werden te verlaten tijdens de Tweede Wereldoorlog.

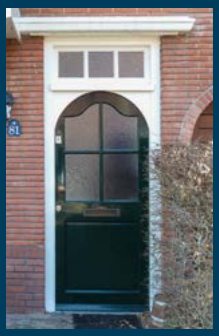

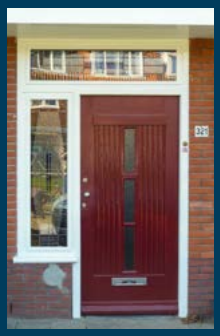

Louis Bouman woonde op Prinses Julianaweg 22. Hij werd vermoord in Auschwitz.

Ook Arend en Philip Joosten werden vermoord in Auschwitz. Zij woonden op Liesbosweg 57.

Benjamin Meijer, Sibilla Meijer-Goldmid en hun zoon Simon Meijer woonden op de Oranje Nassaulaan 41. Zij werden gedeporteerd en vermoord in Sobibor. Raphael Goldsmid, de broer van Sibilla, stierf in kamp Seibersdorf.

Nico Zwaanenburgh, Sara Goldsmid en hun zoon Siegfried woonden op Verlengde Hoogravenseweg 113. Zij werden gedeporteerd naar Auschwitz en hebben de oorlog niet overleefd.

Nathan Schreeuwer, Reina Schreeuwer-Polak, hun dochter Mirjam en zoontje Maurits woonden op Verlengde Hoogravenseweg 187. Ook zij overleefden de oorlog niet.

Samuel Levie Monas, zijn vrouw Mina Monas-Rozenberg en hun zoon Charles Ben woonden op Hooft Graaflandstraat 81. Zij vonden in Sobibor de dood.

Abraham From en Susanna From-de Vries woonden op Prinses Julianaweg 455. Zij werden in Auschwitz om het leven gebracht.

Herto Davidsohn en zijn vrouw Johanna Davidsohn-Ascher woonden op Prinses Julianaweg 321. Hun dochter Gerda Gold-Davidsohn woonde met haar gezin bij hen in. Geen van hen heeft de oorlog overleefd.

Op Prinses Julianaweg 131 stond het woonhuis van de familie Elsas. Mozes Elsas, zijn vrouw Rachel Elsas-Schreeuwer en hun zoon Willy zijn vermoord. Esther, de oudere zus van Willy, overleefde de oorlog.

Aan Prinses Julianaweg 143 staat het huis van nog een familie Schreeuwer. Levie Schreeuwer, zijn vrouw Frederika Schreeuwer-van Praag en hun zoontje Mozes zijn in Sobibor vergast.

Op Prinses Julianaweg 168 woonde de familie Herschel. Nathan Herschel en zijn vrouw Rosette Elisabeth Herschel-Tobar doken onder. Hun dochter Phili werd ergens anders ondergebracht en overleefde de oorlog. Nathan en Rosette werden verraden en vermoord in Sobibor.

Bron: www.joodsmonument.nl

EEN NIEUW CENTRAAL PUNT VOOR RECYCLING

tekst: **Paul Ahsmann** fotografie: **Niels Spinhoven**

Na een succesvolle start van het bedrijf in Amsterdam, opende Droppie haar grootste 'one-stop-recyclewinkel' tot nu toe – en wel in de voormalige Blokkerwinkel in winkelcentrum Smaragdplein. Tijdens de drukbezochte opening op 17 april werd het openingslint doorgeknipt door wethouder Susanne Schilderman en Hester Klein Lankhorst van Verpact.

WAT IS DROPPIE?

Bij Droppie kunnen bezoekers gebruikte items – van statiegeldblikjes en -flesjes, oude kleding, plastic verpakkingen en drankkartons tot oude batterijen, frituurvet en oliën – inleveren om te laten recyclen. Dit gebeurt met behulp van de Droppie-app. Droppie doet dit samen met partners zoals de Stichting Open (Wecycle) en Statiegeld Nederland (onderdeel van Verpact).

Met 500 vierkante meter is Droppie Utrecht de grootste Droppie-locatie tot nu toe. Iedereen, van buurtbewoner tot lokale ondernemer, kan hier spullen inleveren en recyclen. De winkel combineert persoonlijke begeleiding met de unieke 'Dropbot', een AI-gestuurde inleverrobot die materialen kan herkennen, digitaliseren en kan wegen voor goede verwerking van de inname. Alle 'drops' worden geregistreerd op basis van een QR-code. De beloning wordt vervolgens zichtbaar in de Droppie-app, met de opties om het geld zelf te houden of het te doneren aan een goed doel.

Het doel is om dé plek te worden voor recycling, pakketjes ophalen (Droppie wordt servicepunt voor alle grote pakketdiensten) én statiegeldverpakkingen inleveren. Bovendien is dit de eerste Droppie-winkel waar duurzame en circulaire producten verkocht worden, zoals van Pieter Pot (waarbij je boodschappen doet in hervulbare glazen potten).

WAAROM HIER?

Natascha Hermsen, medeoprichter van Droppie en trotse inwoner van Utrecht, legt uit waarom ze voor Utrecht kozen: "Na de succesvolle locaties in Amsterdam kregen we vanuit consumenten en partners veel vraag om Droppie naar Utrecht te brengen. De gemeente Utrecht heeft ambitieuze plannen om de stad verder te verduurzamen en heeft al mooie stappen gezet in die richting, maar er is altijd ruimte voor verbetering."

Haar zakelijk partner Stef Traa voegt hieraan toe: "We hebben bewust voor deze locatie gekozen. De Blokkerwinkel ligt midden in de wijken Tolsteeg en Hoograven en uit onderzoek van de gemeente Utrecht is bekend dat inwoners van deze wijken bovengemiddeld milieubewust zijn en bereid zijn om hun handelen daarop af te stemmen. Daar komt nog eens bij dat we veel van het interieur van de Blokkerwinkel kunnen hergebruiken. Een mooi voorbeeld van circulariteit in onze bedrijfsvoering. We hebben weliswaar een tijdelijk huurcontract voor twee jaren (er liggen plannen klaar voor de ontwikkeling van de Kop van Smaragd - red.), maar door de snelle opstart is het zeer de moeite waard om op deze locatie te beginnen."

WAT HEEFT DE BUURT ERAAN?

Stef Traa: "Uit de ervaring die we hebben opgedaan bij onze drie vestigingen in Amsterdam, blijkt dat onze winkels een mooie bijdrage leveren aan het schoonhouden van de wijk."

Hij vervolgt: "Bovendien helpt de innamecapaciteit van onze statiegeldbulkmachine – de eerste in Nederland – enorm met het verwerken van de aanvoer. Denk bijvoorbeeld aan de mensen die blikjes verzamelen als inkomstenbron, de professionele inzamelaars. Deze mensen komen een paar keer per week met grote zakken blikjes bij ons langs om deze in te leveren. Hiermee helpen we zaken als de Lidl en de Plus ook, omdat er in deze winkels geen wachtrijen meer ontstaan bij de inleverpunten van flessen of blikjes."

En verder? "Ook steunen we goede doelen in de buurt. Het is nu al mogelijk om het opgebouwde saldo in de app te doneren aan kinderboerderij Nieuw Rotsoord. Er zullen de komende tijd nog meer lokale goede doelen worden toegevoegd als keuzemogelijkheid in de app."

De ambitie is om het Droppie-concept dit jaar uit te breiden naar vijftien tot twintig locaties in Nederland, waarvan meerdere in Utrecht. Het Smaragdplein heeft in Utrecht de primeur!

Droppie-oprichters Stef Traa en Natascha Hermsen

Wijkfoto

Bijna dagelijks vertrekken er zogenoemde 'bierboten' vanaf de gemeentewerf langs de Vaartsche Rijn. Ze worden in de volksmond 'zuipschuiten' genoemd, want ze bevoorraden de kroegen en restaurants langs de grachten. Vandaag schijnt de zon en schipper Alex en chauffeur Mikey hebben er extra veel zin in. Mikey werkt voor een bekende groothandel en is met een vrachtwagen aangekomen om rolcontainers vol goederen af te leveren. Kratten en vaten, maar ook dozen met koekjes, toiletpapier, vers fruit en groenten. Alex is van de Havendienst en zorgt voor het watertransport. Nadat ze met een kraan de boot hebben volgeladen, gaan ze samen op pad. Het zomerse weer is prettig, maar betekent ook dat ze beter moeten uitkijken, want er is dan meer pleziervaart.

tekst: **Jos de Groot** fotografie: **Marleen Schlichting**

De b
koekjes, gr

pierboot vervoert ook roenten en wc-papier

VESPER OP WEG NAAR HET WK ROLLER DERBY: “JE MOET WEL TEGEN BLAUWE PLEKKEN KUNNEN!”

tekst: **Myrthe Baaij** fotografie: **Dolf de Meijer**

In 2015 vroeg de Tolsteegse Vesper Veer Visser (1992) tijdens een bardienst in TivoliVredenburg waar de blauwe plekken op de armen van diens collega vandaan kwamen. Het antwoord: roller derby. Een zogenoemde ‘full contact sport’ op rolschaatsen. Tien jaar later heeft Vesper het geschopt tot het officiële Team Nederland Roller Derby, dat deze zomer naar Innsbruck reist voor het WK.

LESJE ROLLER DERBY VOOR BEGINNERS

Voor wie er – net als bij dit redactielid – geen lichtje gaat branden bij het horen van de term ‘roller derby’, hierbij een korte uitleg. De sport bestaat sinds 2009 in Nederland en je kunt het bij twaalf verschillende Nederlandse clubs spelen, waaronder een in Utrecht. Het is een intensieve en snelle sport op rolschaatsen, waarbij één skater – de jammer – per team punten scoort door tegenstanders – de blockers – te passeren, door rondes over de ovale baan, zoals bij shorttrack schaatsen, te skaten. Dat kan er hard aan toe gaan; blauwe plekken horen erbij. Elke wedstrijd duurt een uur en per jam (ronde van maximaal 2 minuten) staan er vijf spelers per team op de baan. Ander leuk feitje: op tien skaters zijn er zeven scheidsrechters. Elk met een eigen focus en rol.

INCLUSIEVE SPORT

De snelheid en felheid van roller derby is niet het enige wat het tot zo’n unieke sport maakt. De sport heeft feministische wortels. Wat ooit begon als een theatrale, gescripte show in de jaren ‘30, kwam in de jaren ‘00 terug dankzij vrouwen die hun eigen regels schreven. Nu is het een wereldwijde community, die waarden van inclusie, diversiteit en zelforganisatie centraal stelt. Zo ook in het Nederlandse team, waarin alleen al qua leeftijd een enorme diversiteit is. De skaters zijn tussen 27 en 52 jaar oud, waarvan de laatste pas tegen haar veertigste begon met de sport.

VEER PRESSURE

Vesper, die non-binair is en daarom de voornaamwoorden die/diens en hen/hun gebruikt, begon in 2015 met roller derby bij Dom City Roller Derby op de Manitobadreef in Overvecht. “Ik ging er vol in”, licht hen toe. Naast het skaten was Vesper in het begin ook zeer actief als scheidsrechter. Een mooie manier om alle regels en tactieken snel onder de knie te krijgen. In 2017 vertrok hen naar de Amsterdamse club, maar door de pandemie kakte de sport daar in en is hen naar Rotterdam Roller Derby overgestapt. Eind 2023 werd die, via een open try-outronde, uitgekozen voor de nationale trainingsselectie.

En nu rijdt Vesper – op de baan beter bekend onder naam en rugnummer Veer Pressure p53 – na de tweede selectieronde officieel mee voor het Nederlandse team. “Dat ik als transpersoon in oranje mag spelen, voelt echt als een droom die uitkomt”, zegt Vesper.

ZELFORGANISATIE

Omdat roller derby een amateursport is die draait op vrijwilligers, is het team zelf verantwoordelijk voor het bekostigen van hun deelname aan het WK (3-6 juli). Om de reis naar Innsbruck en de kosten van oefenwedstrijden en de teamtrainingen te financieren, zijn de teamleden naast hun trainingen ook bezig met het maken van merchandise, het organiseren van inzamelacties en het werven van sponsoren. De hoop is vóór juli zo’n € 10.000,- in te kunnen zamelen. Vesper is binnen het team verantwoordelijk voor de fondsenwerving. Dus mocht je na het lezen van dit artikel enthousiast zijn en jouw steentje willen bijdragen, zoek ze op op www.rollerderby.nl of mail naar sponsor.rollerderbynl@gmail.com. Volg het team op Instagram: @rollerderbynl.

IN MEMORIAM HENK VAN DIEPEN

tekst: **Loulou Edelman** foto: **privéarchief**

Op 20 maart 2025 is Henk van Diepen op 67-jarige leeftijd overleden. Henk toonde zich heel betrokken bij de wijk en als vrijwilliger heeft hij zich op verschillende manieren ingezet. Hij maakte onder andere jarenlang deel uit van de redactie van Aanzet.

HKU-studenten Subani Smit en Koert van der Ploeg maakten in 2009 een filmpje met de titel Vrijwilliger Henk. In de video, die nog te vinden is op YouTube, vertelt Henk over zijn voormalige journalistieke werk en zijn bezigheden bij Dierenweide Nieuw Rotsoord. Na een paar keer uitgeloot te zijn bij de School voor de Journalistiek, was het in 1977 "bingo" en kon Henk gaan studeren. Hij schreef onder andere voor de KRO en voor de VPRO Gids. Later richtte hij zich helemaal op vrijwilligerswerk.

In het filmpje zien we Henk met een kruiwagen naar de markt op het Smaragdplein lopen. Hij haalt een broodje bij de visboer voor zichzelf en vervolgens restjes bij de groentekraam voor de dieren. Wat hem aanspreekt in het werk, is dat de vrijwilligers niet onder druk staan. Henk was jarenlang actief bij Nieuw Rotsoord en werkte later bij kringloopwinkel de ARM, op de muziekafdeling.

VLOTTE SCHRIJFSTIJL

Van mei 2009 tot oktober 2018 was Henk redacteur van Aanzet. Zijn eerste artikel draagt de kop: 'Bouwplannen voor 150 woningen bij de Oranjebrug'. Wat meteen opvalt, is de vlotte en beeldende schrijfstijl. Naast de papieren wijkkrant schreef Henk voor de website, die hij vrijwel dagelijks vulde met nieuws.

Verder verdiepte hij zich voor Aanzet in sociale media en dat was een gouden zet. Via Twitter en later ook Facebook kwam hij het laatste nieuws het eerst te weten en dit deelde hij meteen. Dat directe contact vond Henk geweldig. Toen de 't Goylaan werd ingericht als stadsboulevard, volgde Henk de ontwikkelingen bijvoorbeeld op de voet.

Hij kende veel mensen in Tolsteeg en Hoograven, en veel mensen kenden hem. Door zijn grote betrokkenheid gaf Henk de wijk kleur.

In juli 2017 vond het jaarlijkse etentje van de Aanzetvrijwilligers plaats in het toenmalige restaurant De Zagerij. Henk zit linksvoor op de foto.

Column

Rondje met het hondje

Natuur in Hoograven

door: **Wybren de Jong**

Als ik in het voorjaar met mijn hond door het Liesboschpark loop, kijk ik of de vrij zeldzame Kartuizer anjer zich nog steeds weet te handhaven in de ruïne van de steenoven. Ook dit jaar zag ik hem weer opkomen. Maar wellicht doordat de gemeente regelmatig stevig snoeit, heb ik hem nu op drie verschillende plekken in de ruïne moeten zoeken.

Als ik rondloop, ontdek ik steeds meer natuur in de wijk, daarbij geholpen door ObsIdentify, een app die met AI waarnemingen identificeert. Overal waar de mens niet ingrijpt, weet een plantje of diertje zich te vestigen. Bij de steenfabriek is dat goed te zien. Elk jaar zonder schoonmaak breidt de begroeiing zich verder uit.

De voorbije jaren gebeurde het nog regelmatig dat een stuk grond een paar jaar braak bleef liggen. Je zag het dan binnen enkele jaren evolueren van een zandvlakte tot een gebied met opschietende boompjes en veel verschillende, maar niet direct bijzondere plantjes. Dat proces is mooi om te volgen. Hoewel bewoners aan de Opaalweg nog onderzochten hoe bijzonder de begroeiing was, zijn deze plekjes inmiddels alweer volgebouwd.

Mijn fascinatie voor de ontwikkeling van natuur in de stad is niet uniek. Bioloog Menno Schilthuizen beschrijft in zijn boek *Darwin in de achtertuin* wat er in de stad te ontdekken valt en de waarde van het behoud ervan. En dat inspireert mij weer om tijdens elke wandeling weer naar de grond te kijken en te ontdekken waar de natuur weer een stukje ruimte voor zichzelf kan opeisen.

EXPOSURE: JONG TALENT ONTDEKKEN IN DE PASTOEFABRIEK

tekst: **Sophia Zürcher** fotografie: **Dolf de Meijer**

Jaarlijks wordt de Pastoefabriek in juni omgetoverd van een kunstacademie vol ateliers naar een heuse expositieruimte. Dan is daar de afstudeertentoonstelling van de nieuwste lichting beeldend kunstenaars. Dit is je kans om naar binnen te gaan en te kijken wat er nou allemaal wordt gemaakt op de HKU.

FOCUS, BEWEGING, VORM

Janneke Groenendijk woont in Tolsteeg en volgde de vierjarige studie tot beeldend kunstenaar en kunsteducator. In de Pastoefabriek exposeert zij drie wandtapijten, drie tekeningen aan de muur en drie op de vloer, aangevuld met keramiek.

De potloodtekeningen lijken op grote woeste halen. Hoe zijn die gemaakt?

"Het zijn sporen van lichaamsbewegingen. Als je je lichaam uitstrekt, met in je handen een potlood of een krijtje, kun je grote vormen tekenen. Die vormen zijn symmetrisch, bijna vlinderachtig. Eerst sluit ik mijn ogen, ik volg mijn ademhaling en die beweging vertaal ik naar een lijn op papier. Focus leidt tot beweging, leidt tot vorm. Ik heb ook een tekening op doek gemaakt, waarna ik er met een zogenoemde tuftgun een tapijt van heb gemaakt. Als bezoeker mag je het tapijt aanraken om die ademhaling, die uitstrekking, te voelen."

En de tekeningen op de grond?

"Die zijn gemaakt tijdens sessies waarbij twee mensen tegenover elkaar gingen liggen en vervolgens in stilte met elkaar begonnen mee te bewegen. Terwijl ze dat deden, lieten de krijtjes een spoor achter; ik zie daarin een ontmoeting in twee kleuren. Tijdens de expositie zullen twee mensen deze performance nog eens live doen. De overgave in het moment telt en dat wil ik laten zien."

Hoe kwam je op het idee voor dit project?

"De wereld is zo vol met prikkels voor ons brein en ik heb het gevoel dat we daarin het lijf vergeten. Ik wilde onderzoeken of creativiteit een rol kan spelen in het vinden van een balans tussen lichaam en geest. Ik ben daarvoor creatieve sessies gaan bedenken, een soort yoga, maar dan creatief – met een tekenvel in plaats van een yogamat. Bij yoga forceer je jezelf in een houding, maar hier ging het er juist om te kijken wat er gebeurt als je de tijd neemt en luistert naar wat je lichaam je wil zeggen. Ik heb ervaren dat een krijtje vasthouden een extra ankerpunt kan zijn in zo'n ervaring."

Wat is het belangrijkste dat je hebt geleerd aan de HKU?

"Dat creativiteit niet iets is wat je moet leren, want iedereen heeft het al. Dat

spelende en nieuwsgierige; iedereen had dat als kind en draagt dat kind nog in zich. Bij sommige mensen zijn daar meer lagen van volwassenheid over komen te liggen, waardoor ze er minder goed bij kunnen. Ik worstel ook met die lagen. Even spelen met klei, zonder doel, puur uit fascinatie, dat zijn de momenten dat je tot je kern kunt komen. Dat voelt eigenlijk als een life skill, niet een 'kunstenaars-skill'. Door je ademhaling te tekenen ben je echt weer even geaard."

EXPOSURE 2025

Wanneer:
- Woensdag 25 juni: opening vanaf 17.00 uur
- Donderdag 26 juni: 11.00-21.00 uur
- Vrijdag 27 juni: 11.00-21.00 uur
- Zaterdag 28 juni: 11.00-18.00 uur
- Zondag 29 juni: 11.00-16.00 uur

Locatie: Pastoefabriek, Rotsoord 3
Toegang: gratis
Meer informatie: www.hku.nl/exposure

HET LEVEN VAN EEN JONGE VROUW

Julia van Dijck studeert af aan de afdeling beeldende kunst. Ze exposeert twee soorten zelfportretten: grote statige portretten van zichzelf in poses die ze leent uit de kunstgeschiedenis, samengebracht met kleine schilderijtjes op basis van selfies. Ze schildert met acrylverf, olieverf en airbrush.

Hoe kwam je op het idee voor deze schilderijen?

"Toen ik een artist's block had, ging ik uit pure wanhoop maar mezelf tekenen. Ik vroeg me af: hoe kan ik met mezelf als onderwerp een algemener verhaal vertellen? Dat werd een serie schilderijen over het leven van een hedendaagse vrouwelijke kunstenaar."

Heb je dan van jezelf een personage in een verhaal gemaakt?

"De grote schilderijen zijn inderdaad in scène gezet. Ik heb mezelf geschilderd in de houding van de Mona Lisa bijvoorbeeld. Maar de schilderijen op basis van selfies zijn juist heel ongekunsteld: die selfies heb ik namelijk niet speciaal voor de kunst gemaakt, maar later gekozen, al scrollend door het fotoalbum van mijn telefoon. Ik vroeg me af waarom ik die foto's eigenlijk maak, want ik doe er verder niks mee. Zo nageschilderd en bij elkaar als in een fotorol, geven ze een beeld uit het leven van een jonge vrouw."

Meestal maken mensen flatteuze selfies van zichzelf, toch?

"Flatteus, ook ja. Maar ook huilend of brak in bed. In die zin verwijst het project ook naar de cultuur van Snapchat en BeReal, waarin het niet gek is om 'gewone' foto's naar elkaar te sturen. Dat plaats ik tegenover die statige, geposeerde schilderijen."

Wat was een uitdaging bij het maken van dit werk?

"In december besloot ik op de valreep een nieuwe techniek te leren: airbrush. De verf op je penseel is op een gegeven moment op, waardoor je je lijn moet onderbreken om nieuwe verf te pakken, maar met airbrush gaan de lijnen maar door. Je kunt er daardoor heel spontaan mee werken."

Heb je een tip voor de bezoeker van Exposure?

"Alle afstudeerders staan bij hun werk, dus spreek hen gerust aan. Wees niet bang, ze vinden het juist leuk om over hun kunst te vertellen."

Kort nieuws

UTTC PROMOVEERT

De Utrechtse TafelTennisClub (UTTC) uit Hoograven is gepromoveerd naar de landelijke derde divisie. De officieel oudste tafeltennisvereniging van Nederland heeft hiermee een historische mijlpaal bereikt: het is voor het eerst in veertig jaar dat de club promoveert.

NIEUWE SCHOOL AAN VERLENGDE HOOGRAVENSWEG

Na jaren van wisselend gebruik, zal er weer worden lesgegeven aan kinderen in het schoolgebouw aan de Verlengde Hoogravenseweg 150b. Het pand wordt op dit moment ingrijpend gerenoveerd. Zodra dit klaar is, zal onderwijsinstelling Agora Hub030 er haar intrek nemen. Dit is ter overbrugging tot in 2027 hun definitieve schoolgebouw in de Merwedekanaalzone klaar is.

BEWEGEN VOOR VOOR 55-PLUSSERS

Sport Utrecht is gestart met een nieuwe activiteit voor 55-plussers die het lastig vinden om in beweging te komen. Elke dinsdagmiddag is er in het buurthuis Hart van Hoograven van 13.00 tot 14.00 uur een groepsles onder leiding van een ervaren trainster. Na afloop is er tijd om een kopje koffie of thee te blijven drinken. Fanatiekelingen kunnen ook gebruikmaken van de fitness. De eerste twee proeflessen zijn gratis.

ATELIER GEKNIPT VOOR U VERHUIST

Na ruim 22 jaar sluit Atelier Geknipt Voor U per 1 juli zijn deuren aan de Detmoldstraat. Eigenaresse Gerda van Bekkum laat weten dat het atelier verhuist naar de Azaleastraat 4 in Zuilen, waar de activiteiten in afgeslankte vorm worden voortgezet.

ZOMERFEEST IN 'T RAAFJE

Op 21 juni is het jaarlijke zomerfeest in speeltuin 't Raafje aan de Verlengde Hoogravenseweg. Het feest duurt van 10.00 tot 12.00 uur en het thema is 'tropisch eiland', dus kom verkleed. Toegang is gratis en iedereen is welkom.

BINNENKIJKEN BIJ VILLA STAATSEN

Villa Staatsen aan Rotsoord 24 wordt grondig verbouwd tot het nieuwe hart van kinderboerderij Nieuw Rotsoord. Nieuwsgierig hoe het er van binnen uitziet? Bezoek de villa dan op 21 juni tussen 10.00 en 14.00 uur tijdens de Dag van de Bouw.

Colofon

OVER AANZET
Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Aanzet is een uitgave van de Stichting Wijkkrant Aanzet en verschijnt vijfmaal per jaar.

NIEUWS OF ACTIVITEITEN MELDEN?
Mail naar redactie@wijkkrantaanzet.nl of schrijf naar Redactie Aanzet, p/a Duurstedelaan 105, 3525 AP Utrecht; www.aanzetnet.nl

REDACTIE
Paul Ahsmann, Myrthe Baaij, Simone de Bruijn, Loulou Edelman, Jos de Groot, Dolf de Meijer (fotografie), Emily Palmer, Marijke de Ruiter, Marleen Schlichting (fotografie), Niels Spinhoven (fotografie) en Sophia Zürcher

MET MEDEWERKING VAN
Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries

VORMGEVING
Yvon Schuurmans
www.summumontwerp.nl

OPLAGE
6.000 exemplaren

DE VOLGENDE AANZET
Verschijnt in september 2025
Deadline 15 augustus 2025

Aanzet wordt gemaakt met steun van het Initiatievenfonds

OPHAALPUNTEN
Bibliotheek - Smaragdplein 100, Camping Ganspoort - Helling 87, Hart van Hoograven - 't Goylaan 77, De Helling - Helling 7, Trefpunt Nieuw Plettenburgh - Oud-Wulvenlaan 6, Nieuw Rotsoord - Briljantlaan 101, De Saffier - Saffierlaan 8, Wijkbureau Zuid - 't Goylaan 75

BOVENLANGS

tekst: **Joop-Maris Vollering** en **Eveline de Vries** fotografie: **Niels Spinhoven**

In Bovenlangs gaan Joop-Maris en Eveline langs bij de eerste etage en hoger in Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Op de vierde etage op de Rijnenburglaan ontmoeten ze Joost.

Hoe heet je en hoe oud ben je?
Ik ben Joost en ik ben 67 jaar.

Wat voor werk of school doe je?
Ik heb 22 jaar als audiotechnicus bij de radio gewerkt. De laatste jaren werkte ik bij radiozender Sublime. Daar laste ik playlists aan elkaar door akkoorden tussen de nummers te zetten, zodat het een mooie flow wordt. Verder ben ik componist. In 2011 heb ik Pianotweets opgericht. Twitter kwam toen op en ik dacht: dat kan ook met muziek. Ik componeerde iedere dag een stukje muziek van 140 noten – een pianotweet dus, die ik op mijn website zette, samen met een stukje tekst. In totaal heb ik er meer dan 700 gemaakt. Later begon ik met het project yourmusic-mymusic. Ik heb dan een gesprek met iemand over bijvoorbeeld diens uitdagingen in het leven. En met die informatie componeer ik ter plekke een stukje muziek, dat als ondersteuning en inspiratie kan dienen voor mijn gesprekspartner.

Met wie woon je hier?
Met Stieff, de bruine, antieke vleugel die hier midden in de kamer staat. We zijn samen sinds 1998.

Hoelang woon je al in Hoograven?
12 jaar.

Wat vind je leuk en minder leuk aan Hoograven?
De ligging is fijn, de stad is goed bereikbaar en er is best veel groen. Minder leuk vind ik de snelwegen, een school vlakbij en veel scooters, fatbikes en brommertjes.

Wat voor soort dingen doe je zoal in de wijk?
In Buurtcentrum Hart van Hoograven doe ik iedere week seniorenyoga. Daar maak ik ook muziek voor. Verder ben ik mantelzorger van mijn buurvrouw. Ik help haar met vervoer en sommige digitale zaken.

Wat heb je vanmorgen gegeten?
Een banaan.

Wat deed je vandaag waar je gelukkig van werd?
Ik dronk een kop koffie bij Op Zuid. Dat doe ik drie of vier keer per week. Beetje mijmeren aan het water.

Met wie zou je wel eens iets willen drinken?
Dat is al een oude droom van mij: met Kate Bush. Haar muziek is zó goed, zo poëtisch. Ik zou haar vragen hoe ze haar nummers maakt. Begint ze met een tekst, of met een pianostuk?

Wat zie je als je naar buiten kijkt?
Een prachtig gordijn van bomen. Zoveel kleuren groen. Heel anders dan in de winter, dan kijk je veel verder.

Wat vind je ervan om op de vierde etage te wonen?
Heerlijk, ik heb geen bovenburen. Het is een riante flat met prachtig uitzicht. Ik heb echt geluk gehad!

Nieuwsgierig naar Joosts muziek? Zoek op Spotify naar *Joost Brands* of bezoek hem tijdens Gluren bij de Buren op zondag 29 juni. Joost is te vinden onder 'Piano en Elektronica'.

VAN IMPROVISEREN NAAR COMPONEREN

tekst: **Emily Palmer** fotografie: **Marleen Schlichting**

De 15-jarige Nanja Blom componeert, zingt, speelt cello én piano. Wat begon met zelfverzonnen liedjes als kleuter, leidde tot optredens, concoursen en dromen van een carrière als filmcomponist.

"Toen ik klein was, zat ik graag achter de piano en dan verzon ik gewoon wat. Ik herinner me nog dat ik als kleuter optrad met een eigen liedje. Toen mijn vader vroeg of ik op pianoles wilde, was ik héél blij."

Nanja vertelt met een twinkeling in haar ogen hoe het begon. We zitten aan tafel bij haar thuis in de Bokkenbuurt, met thee en versgebakken kokoskoek. Ze was nog net geen zes jaar toen ze haar eerste pianoles had. Daarna kwam er zangles bij en toen ze negen was ook celloles. "Mijn ouders vonden het een beetje veel worden, dus vroeg ik de cellolessen cadeau aan mijn opa en oma, voor mijn verjaardag."

FIETSBELLEN

Op haar elfde bracht ze een zelfgeschreven nummer ten gehore bij de compositiewedstrijd van het Nederlands Blazers Ensemble en vorig jaar deed ze mee met het Prinses Christina Compositie Concours. Ze componeerde daarvoor het nummer *Spitsuur*, waarbij ze fietsbellen gebruikte. "Dat concours heeft echt deuren voor mij geopend. Ik mocht bijvoorbeeld optreden bij Podium Klassiek, dat was een geweldige ervaring." Ook zette ze samen met haar vriendinnen Katja en Hannah een originele voorstelling neer, getiteld *Notes of a day*, waarin ze verschillende muziekstijlen combineerden en een heuse act neerzetten. Ze denkt graag buiten de gebaande paden.

Je zou denken dat Nanja het allemaal best spannend vindt. Maar nee hoor, echt zenuwachtig is ze niet vaak. "Ik probeer gewoon rustig adem te halen. En ik heb er vooral veel plezier in. Soms trillen mijn stembanden, maar je moet er juist niet aan denken, want dan gaat het vanzelf over."

DRUK PROGRAMMA

Nanja zit in de derde klas van het Waldorf en heeft een behoorlijk druk programma, want sinds de tweede volgt ze op zaterdag lessen aan de Young Pop Academy van het Conservatorium van Amsterdam. Zelf vindt ze het allemaal prima te combineren. Haar moeder voegt toe: "Ze kan daar echt haar creativiteit kwijt."

"We leren er vooral eigen nummers te schrijven, en dat is ook de kant die ik op wil", vertelt Nanja. "Ik heb wel gemerkt dat het opnemen, mixen en produceren heel veel tijd kost. Gelukkig helpt mijn vader me daarbij."

Als ze even geen inspiratie heeft, gaat ze achter de piano zitten en probeert ze de sfeer te vangen die ze zoekt. "Ik haal ook inspiratie uit muziek, bijvoorbeeld van Eefje de Visser. En van Philip Glass, die minimalistische muziek componeert."

TREINOPTREDEN

Op de Dag van de Componist, op 21 juni, mag ze optreden in de trein, met composities voor piano, cello en zang. Ze zal dan haar eigen nummers spelen, zoals het nummer *Snow* dat ze eind vorig jaar uitbracht op Spotify. Ook gaat ze deze zomer naar Frankrijk om muziek te laten horen bij schilderijen van twee Nederlandse kunstenaars. "Ik heb een schilderij gekozen van een vrouw die er onschuldig uitziet, maar waar ook wat duistere elementen aanwezig zijn." Ze schreef een nummer over dit contrast, in het Nederlands. "Maar ik wil ook ooit in het Frans zingen, of in een andere taal. Ik hou van talen."

Uiteindelijk wil ze graag filmcomponist worden. "Met muziek kun je een bepaalde sfeer neerzetten. Het draagt bij aan de emotie die de kijker heeft." Het mag duidelijk zijn: we gaan nog veel van Nanja horen!

Tip: op zondag 29 juni 2025 treedt Nanja op met het Domstad Jeugdorkest bij Fort aan de Klop.
Volg Nanja op Instagram: @nanja.blom

Gemeente Utrecht

WIJKBUREAU **ZUID**

40 EURO KORTING OP EEN REGENTON!

Van april tot en met oktober krijg je maar liefst 40 euro korting op een regenton naar keuze. Bezoek één van de deelnemende winkels of bestel online en ontvang jouw korting.

Vang je regenwater op in een regenton, dan kun je het gebruiken voor je tuin en planten. Dit bespaart niet alleen kostbaar kraanwater, maar het regenwater is ook nog eens kalkvrij.

Daar zijn je planten erg blij mee. Dus een win-win voor zowel jouw tuin als het milieu! Benieuwd naar de voorwaarden en welke winkels meedoen? Ga dan naar utrecht.nl/regenton.

SPREEKUUR WIJKWETHOUDER SENNA MAATOUG

Senna Maatoug is wijkwethouder voor wijk Zuid. De wijkwethouder houdt ongeveer 1 keer per maand wijkspreekuur. U bent van harte welkom op dit wijkspreekuur met vragen en ideeën die betrekking hebben op de wijk Zuid. U kunt zich hiervoor aanmelden, dat is altijd prettig, maar niet verplicht. Bel dan telefoonnummer 14 030 of stuur een e-mail: zuid@utrecht.nl. Zijn er geen aanmeldingen? Dan gaat het wijkspreekuur niet door.

Let op: het spreekuur van woensdag 25 juni is verplaatst naar de middag: van 14.00 tot 15.00 uur.

Kijk op www.utrecht.nl/zuid voor alle data en informatie over toekomstige spreekuren.

WIJKBUREAU ZUID

Het wijkbureau is het aanspreekpunt van de gemeente voor bewoners en ondernemers in de wijk Zuid. Hebt u een vraag over zaken die in uw buurt spelen? Dan bent u bij het wijkbureau aan het juiste adres. U kunt ook langskomen als u iemand van het wijkbureau wilt spreken op de 't Goylaan 75. Komt u liever niet langs? Mail dan naar zuid@utrecht.nl of bel 14 030.